

עין משפט
גור מצוה

מח:

שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא

מסורת הש"ס

שניהם ברשות. פ"ה כגון כרה"ר שלם ברשות כגון שניהם רעים כרה"ר וקשה דהיינו מתניחין בפרק המניח (לעיל דף זכ.) ונראה לפרש כגון שנגחם לאחר שנגחם שלם ברשות או ברשות ליה לאסקוי אדעמיה כמו שנתנו לו רשות כמו כן נמנו לאחר רשות או כמו שהו נכנס שלם ברשות שמה גם אחר נכנס שלם ברשות ולכן חייבין כשהיוק זה את זה אפי' היוקן שלם מדעת אבל אחד ברשות ואחד שלם ברשות הוי אית ליה לאסקוי אדעמיה כהאי ויהי ליה לאסקוי אדעמיה כהאי והא ליה מדעת היוקן ברשות פטור שלם ברשות חייב:

דחוא ירוקא ונפלא רש"י מוקין

הויא דהיה מתחבר כותל גני פטמיס הרלושונים לא היתה כותמו להחמק אלא כוונה להפיל על האדם ופטור דקמי תסא אפך אחרונה שהיתה להחמק והרלושונים אהנו שנטעה מתוך כך מועד ובהך אחרונה חשיב ליה משונה קלת שהרג כנפילת הכותל ולכן לא נחשב מועד אלא מתחת הרלושונים וזהו דוחק לחשיב משונה מה שעושה להגחמו לאכול ירוקא או להחמק (יבגס טימה הוי לומר דהוי מועד כהפלת כותל אחרונה שהיתה שלם כוונה על ידי הרלושונים שהיו כוונה ונפירושו ל"ל דהא דקאמר הכא כוונה לייפול על בני אדם צבורות לא הזכיר בני אדם אלא כשגיל אחרונה דבני הרלושונים לא חיישין אלא שהיה מועד ויעשה אורחיה להפיל עקמו כבוד לאכול היק: **ושמואל** אמר הלבנתא כרבי. לכאורה נראה להלבנתא כשמואל דניי וז"ע דרבה קאמר לעיל הכניס שורו לאחר צעל הבית שלם ברשות ומפרו כן צבורת שמיין ומערות צעל השור חייב במוקי חרזי שמתע אצל ברשות פטור ואי כרבי אפי' ברשות חייב דלרבי סתמא חייב צעל השור וכולה סוגיא דלעיל מסיק רבא כרבנן ואפי' נשנו ברות ואפי' חנק עמלו:

טעמא דאמר ר"ה שפרו כולה

הך סוגיא כרבה דלעיל דל"י זירא לא קשה כלל רישא לסיפא וכולה רבי היא והוי סתמא שניהם פטורין בין ברשע בין כפיפא דאין כל אחד מקבל עליו שמירת חבירו ולרבנן הא סתמא שניהם חייבים: **אימא סיפא** כו'. הכא לא משני נעשה כדמשני בפרק קמחא דקדושין (דף ה:) גבי נתן הוא לואמרה היא מקודשת נתנה היא לואמר הוא אין מקודשת משום דהכא אית ליה שניא אחרונה דקאמר חננה אצל הסם ליכא למימר חננה דליכא פלוגתא במילתא: חמרתא

ליה מקום בחצר והויא ליה חצר השותפין וקרן בחצר השותפין אינו משלם אלא חצי נוק: **מתני'** ישור שהיה מתכוין לחבירו והכה את האשה ויצאו ילדיה פטור מרמי ולדות' ואדם שהיה מתכוין לחבירו והכה את האשה ויצאו ילדיה משלם דמי ולדות כיצד משלם דמי ולדות' ישמין את האשה כמה היא יפה עד שלא ילדה וכמה היא יפה משילדה אמר רבן שמעון בן גמליאל א"כ

לחבירו. הוא הדין למתכין לאשה נמי פטור כדאמרין בפירקין דלעיל (דף מב.) נקי מדמי ולדות ונבג' א"כ

שניהם ברשות. כגון כרה"ר או חרזי השותפין או שנתן לו צעל הבית רשות ליינס: או שניין שלם ברשות. כגון שניהן רצין כרה"ר: וסיקו. בידים זה את זה ואפי' שלם במתכין: **חייבין.** דבנוקין לא שני לן בין מתכין לשאין מתכין כרה"ר (ג.) שנים שהיו מהלכין כרה"ר והיוקן זה את זה פטורין הויא דהויקן חוקין הויא ולא דק בלשניה: **הירוק** פטור. בין היק דכריס בין היק דממילא ונדלל ידע ליה: **שכבאש כשעת נפילה.** דהוי מויק ממש ולא דמי לבור: **ומיס כלים.** כל חפסיים ככלים דלא חייב צבור (עללה מיתה אלא על נוקי בהמה) ושאר חפסיים היוקין זו היא מתמת: **מאי איכא למימר.** הויא ליה מורת צור וממונו הויא ומשורו למדנו ולא פטר דיה כלים: **מנופו.** שהיה מולוכך צטיט: **אכל מריחוס.** לאו גופיה הויא דסרקון דנפילה ממילא אחי לה ונפילה גרמא הויא שגורמת לקרקון שיכא: **בר קעלא הויא.** כנפילה קמייתא והיאך נא לדי מועד כשלמא גבי מועד דנפירות איכא למימר כדאמרין בפירקין דלעיל (דף מב.) דקטל וערק א"כ בשאין מסיירין את השור אי נמי שהחמו וזממין וזממין אכל זה לא עלה מן הצור מאליו וליכא למימר ערק ולא אין מסיירין ולא חזמו דמילתא דאית ליה קלא הויא: **דחוא ירוקא.** עשב על פי הצור וכל לאכול ונפל דהך נפילה לא איכין ומיהו כופר שלם כוונה משלם כנפילה אחרונה ואפי' שאין השור כסקילה ושמעיין לרבי (לעיל דף מב.) דאמר פטור מזה ומהו ה"מ כוונה לנגיחות כוונה וערק לאנחא כרה"ר (יבגס ד' שלם כוונה פטור ליה מגזירת הכתוב דכמי' השור יסקל וגם צעליו וגו' כל זמן שאין השור כסקילה אין צעלים משלמין כופר אצל זה שלם היתה זו חייב סקילה כלל אין העדלחו אלא לכופר שלם על ורגל בחצר היוק דלוקמין (מב.) כרגל שדרסה ע"ג מינוק בחצר היוק דליכא כופר כרגל ואף על גב דשלם כוונה הויא ואין השור כסקילה וה"ל דחוא ירוקא ונפל מולדה דאין הויא דמתכוין להנחא וא"מ משונה הויא ואין זו כיון דלייעד ליה אורחא הויא ולאו קמי להך נפילה אחרונה במתכין והשור כסקילה לא מצינן דלגבי כוונה חס הויא וליכא כופר דהא כל כמה דלא חוי ירוקא לא חייעד: **ושמואל** אמר. לעולם כנס ומתניחין חזי טיפר קאמר ור' יוסי היא: עולה מוקיס לה נמי כנס וכופר שלם: **סייע דקסני אביו** או כנו. דהוי קרן בחצר היוק דמשלם כופר שלם אלא לשמואל דאמר חזי כופר מאי אירא כו': **מי ששנה** זו כו'. רישא רבנן וסיפא רבי: **כולה רבי היא** וסיפא דוקא ורישא לא תידוק מינה הא סתמא חזק חייב דודאי סתמא נמי היוק חייב חזק פטור והאי דנקט ושמו למיניה נוק שלם קאמר את חזק שורו של צעל חרזי הא סתמא חזי נוק: **מתני'** שור שהיה מסיכון (מב.) מפרש אמרי נקט מתכוין לחבירו: א"כ

(א) לעיל כו': (ב) לא: (ג) לעיל מד., (ד) לעיל טו. כו., (ה) לעיל טז. ר"ה. (ו) לעיל טז. ר"ה. (ז) לעיל טז. ר"ה. (ח) לעיל טז. ר"ה. (ט) לעיל טז. ר"ה. (י) לעיל טז. ר"ה. (יא) לעיל טז. ר"ה. (יב) לעיל טז. ר"ה. (יג) לעיל טז. ר"ה. (יד) לעיל טז. ר"ה. (טו) לעיל טז. ר"ה. (טז) לעיל טז. ר"ה. (יז) לעיל טז. ר"ה. (יח) לעיל טז. ר"ה. (יט) לעיל טז. ר"ה. (כ) לעיל טז. ר"ה. (כא) לעיל טז. ר"ה. (כב) לעיל טז. ר"ה. (כג) לעיל טז. ר"ה. (כד) לעיל טז. ר"ה. (כה) לעיל טז. ר"ה. (כו) לעיל טז. ר"ה. (כז) לעיל טז. ר"ה. (כח) לעיל טז. ר"ה. (כט) לעיל טז. ר"ה. (ל) לעיל טז. ר"ה.

הגרות הב"ה

(א) גבי אשחן לרבי דאמר עד שקבל עליה בעל הבית טיפוחא רישא רבנן כו'.

גליון הש"ס

גם ר"ה' הויא דאפי' כרה"ר קשה לי הא להיא אריט כן כופר משלם ברשות חזק טיפר שלם לעיל דף טו פ"ה ולי' למאי לרין לממד ממה דאמר ר"ע כן כקוק וגם הי"ל לומר כקולור ר"ע הויא דאמר חס משלם כופר שלם ברשות היוק ור"ע: